

Jeg kunne godt tænke mig at prøve at høre hr. Peder Sass' mening om de tiltag, der har været i flere kommuner, hvor man laver fantastiske fortolkninger af bygningsreglementet fra april, hvor man begynder at regne kosteskabe og personalerum og køkkener med for at kunne få et tilstrækkeligt antal kvadratmeter pr. barn. Er det den slags fantasi, hr. Peder Sass synes er så fantastisk i kommunerne?

En anden ting: Mulighederne for centrale initiativer. Hr. Peder Sass siger, at det er der ikke basis for nu, men både sidste år og i andre sammenhænge har regeringen jo i hvert fald ikke holdt sig tilbage fra centrale initiativer, og Socialdemokratiet har også støttet dem bl.a. omkring søskendemoderationen og omkring ændring af orlovsordningen, som i høj grad har været med til at ændre og forringe mulighederne for at løse den opgave, der hedder pasningsgaranti.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det, der bringer mig op, er hr. Peder Sass' udtalelse om, at Socialdemokratiet ikke kan gå med til nogen ordninger, der forringer kvaliteten for pasning af vores børn. Så synes jeg, at hr. Peder Sass skylder Folketinget at fortælle, hvad man forstår ved kvalitet.

Mange former for pasning af børn, der dukker op i de her år, synes jeg er udmærkede. Jeg tror, det er i Brovst Kommune i Nordjylland, man har en ordning, hvor nogle forældre får overdraget nogle lokaler og under betryggende forhold passer deres børn. Jeg synes, at kvalitet er noget, man kan diskutere, og jeg er bestemt af den opfattelse, at de ordninger, som forældre etablerer, kan være lige så gode som de ordninger, hvor man sætter pædagoger og andre til det.

Så sagde hr. Peder Sass noget om, at 203 kommuner har pasningsgaranti. Jeg vil gerne have at vide, hvor det tal egentlig kommer fra. Jeg kan sige for mit vedkommende – jeg er selv kommunalpolitiker i Ringsted – at jeg kunne aldrig drømme om at tage ordet pasningsgaranti i min mund, for ved pasningsgaranti forstår man jo, at forældre næsten fra dag til dag kan komme for at få passet deres børn, og sådan er virkelighedens verden ikke. Den er sådan, at der går en vis tid med at kunne få pasning af et barn i en kommune.

Med hensyn til de 203 kommuner: Det stiller jeg mig utrolig tvivlende over for. Jeg ved godt,

at statsministeren for et års tid siden udtalte noget om, at nu skulle der være pasningsgaranti. Jeg tror egentlig, han har fortrudt, at han brugte det udtryk. Det skal man ikke love nogen, for jeg tror, at der kun er ganske få kommuner, der har 100 pct.s pasningsgaranti.

Til hr. Villy Søvnald. Jeg er lidt forbavset over, at man kommer med sådan en forespørgsel. Hr. Søvnald har netop forladt sit kommunalpolitiske arbejde – jeg tror, det var i Kolding – og dér tror jeg hr. Søvnald gik ind for det kommunale selvstyre.

Lad dog kommunerne selv styre det her foretagende! I vores kommune har vi afsat et stort antal ekstra millioner for 1996 til pasning af børn, og det viser sig nu, at det formentlig heller ikke bliver nok, men lad kommunerne selv styre det foretagende! Hvis SF mener noget med det nære samfund og decentralisering, og hvad det hedder alt sammen, så kan jeg ikke se, hvorfor vi her i Folketinget skal stå og diskutere en sådan sag, der reelt vedrører det nære samfund.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg mener, hr. Peder Sass begår vold mod tallene på to måder. Den ene er at bruge de tal, der stammer fra januar 1995, hvor det er rigtigt som anført, at 12.000 børn ventede. Men der er jo sket meget siden januar 1995. Det er derfor, avisernes forsider i dag er fyldt og i de sidste fjorten dage har været fyldt med historier om kommuner, der ikke kan leve op til deres pasningsgaranti.

Der er langt flere end 40 kommuner, der ikke har en pasningsgaranti. Det er mindst en tredjedel af kommunerne, og tallet forøges. Og vi er oven i købet på det tidspunkt af året, hvor ventelisterne traditionelt er lavest, fordi den store udskiftning har fundet sted i sommerperioden.

Hr. Peder Sass' tale var igen kendetegnet ved disse ord: Vi tror, at målet ikke nås i 1995, måske heller ikke i 1996. Hvornår tror hr. Peder Sass målet nås, hvis man ikke tør midlet?

Det er et svar til hr. Nødgaard også.

Midlet er jo at sige: Opfatter hr. Nødgaard det som et indgreb i det kommunale selvstyre, at kommunerne har pligt til at undervise alle børn, der melder sig til undervisning i august? Er det et groft centralistisk indgreb i kommunernes ret?

Selvfølgelig er det ikke det. Det er en naturlig ting. Det er en naturlig ting i et moderne samfund, at samfundet er i stand til at passe de